

Uvek je maštala o životu na nekom drugom mestu i slutila da će je njen avanturistički duh odvesti daleko od stereotipa svakodnevnice. Leta 2004. godine Radmila Poznanović se spremala da sa grupom mladih ljudi pomogne u predstavljanju naše zemlje na Olimpijskim igrama u Atini. Pošto joj je angažman propao, ona se sa grčkom vizom otisnula put Španije. Nije je obeshrabrila činjenica da je na Kanarskim ostrvima nije čekalo ništa i niko, što nije znala španski jezik, niti što se našla potpuno sama na izdisaju letnje sezone u Maspalomasu, na samom jugu Gran Kanarija, jednom od ostrva kanarskog arhipelaga.

-U Maspalomasu upoznala sam dvadesetak ljudi iz Srbije koji su deset i više godina živeli na ostrvima. Mada mi je prijala veza sa zemljacima, vrlo brzo sam shvatila da, družeći se sa njima, neću naučiti španski, a i teško sam se nosila sa njihovom nostalgijom - priča Rada. - Zato sam instinktivno za mesto boravka izabrala malo, tipično špansko planinsko selo Fatagu, koje nije trpelo spoljne uticaje. Mislila sam da sam napravila savršen odabir. Kasnije sam shvatila da oni pričaju nekim čudnim, zatvorenim naglaskom, i da to nije jezik koji sam trebala da naučim da bi obezbedila pristojan posao. Tamo žive ljudi kojima je osnovo prevozno sredstvo - bicikl, razonoda – šetnja, a posao - pravljenje vina. U Fatagi sa zalaskom sunca sve dnevne aktivnosti zamiru i ovo maleno mesto na samo dvadesetak minuta udaljeno od Maspalomasu, utone u san već oko 10 sati uveče. Učila sam španski pričajući sa lokalnim stanovništvom, uglavnom starijim ljudima, radila kod Nemca Hosa, pomagala mu da uredi Bar pisina (bar na bazenu), kao barmen na žurkama u Bahia Felis koji je, za kratko vreme, bio moj “zaliv sreće”. Tako sam se izdržavala neko vreme.

- Posle šest meseci bila sam spremna za najveću turističku atrakciju kanarskih ostrva, Las Palmas. Duž Las Palmasa proteže se plaža dugačka 10 kilometara; jedan deo je rezervisan za surfere, jedan za ostale sportove na vodi i sportove na suvom, treći deo plaže predstavlja raj za klasične turiste koji vole sunčanje. U Las Palmasu je lepo preko cele godine, ali je najlepše u mesecu karnevala, januaru. Tema karnevala te, 2005. godine bila je Don Kihot. Možete li da zamislite povorku od pola miliona maskiranih ljudi na ulicama grada?! Ispostavilo se da je taj dan bio Karnevalski utorak – dan kada ova fešta kulminira. Tada sam prvi put srela Luisa Alzolu Domingueza, odnosno mog sadašnjeg muža Luidija.

O uzajamnom privlačenju i počecima ljubavi Rada ne verujući vrti glavom:

-On nije govorio engleski, moj “Fataga” španski nije bio od koristi, ali od prvog dana kada smo se zvanični upoznali shvatila sam da je on čovek kakvog sam oduvek sanjala: lep, zgodan,

pristojan i "opušten". Nekoliko dana kasnije on je otišao u Madrid, u posetu svojoj tadašnjoj devojci. Za to vreme ja sam radila u kafićima i na žurkama... Veće mesto pružilo je više mogućnosti za rad i zaradu. Bila sam poznata kao barmen koji ne pije, pa su me vlasnici barova rado upošljavali.

-Posle nekoliko dana Luidi se vratio shvativši, da mu je srce ispunila jedna Rada iz Srbije, zemlje za koju nije bio siguran gde se tačno nalazi, i od tada smo nerazdvojni – zadovoljno se smeška Radmila. - Kasnije smo kupili kamper i tako je počela naša kamper-priča, opuštena, bez stresa, onako kako smo oboje zamišljali vezu i život. A dva meseca intenzivnog druženja sa Luidijem bilo je dovoljno da progovorim španski.

Rada je tog leta počela da uči žongliranje. Da život nije bajka shvatili su kada su saznali da Luidijeva majka ima rak. Iako se majka sa bolešću izborila, porodica se raspala, a Luidi i Rada su morali više vremena da provedu čuvajući dva mlađa Luidijeva brata. Ipak, 07. jula 2007. godine uspeali su da dođu u Novi Sad, da se venčaju na Petrovaradinskoj tvrđavi, što je bila zajednička želja mladenaca. Venčanje je obavljeno u dvorištu ateljea Sibile Petenji-Arbutine, Radine drugarice. Sve zvanice su imale klovnovske noseve i odela, zajedno sa matičarem. Prošlog leta, Rada i Luidi su došli u Novi Sad sa svojim dvogodišnjim sinom Vukom Magekom(Mahekom) Alzola Poznanovićem i kucom Kucom-jokširskim terijerom, koji se jednog jutra pojavio istred njihove kamp-kućice i ostao s njima. U Novom Sadu su ostali neko vreme, jer je Luidi želio da vidi sneg. Mladi bračni par je imao ambiciozne profesionalne planove u našem gradu:

-U Španiji smo završili nekoliko kurseva sa kojima smo stekli zvanje "profesionalni artiso" (artisti koji rade rukama), klovnovi i žongleri. Želja nam je bila da sprovedemo u praksu ideju koja nas oboje najviše interesuje, a to je uvođenje klovnova u dečije bolnice. Znamo da to nije bog zna kako profitabilan posao ali jedan dečiji osmeh nama vredi najviše. Činjenica je da i mi moramo od nečega da živimo, pa se uzdamo u ljude koji će imati sluha za sprovođenje ovih ideja. Za sada postoji samo naša dobra volja da se time bavimo, i čim se nađe modus za realizaciju tog projekta, odazvaćemo se bez obzira na kojem meridijanu se nalazili u tom trenutku.

Luidi je prošle godine, za vreme Uličnih svirača imao zapaženu tačku sa vatrom, koja je okupljala svako veće mnoštvo Novosađana. Za novogodišnje praznike predvodio je karnevalsku povorku vozeći monocikl... Imao je puno uličnih nastupa u drugim gradovima Srbije i zemljama u okruženju.

Luidiju je za ovo kratko vreme dobro upoznao Novi Sad, a Srbija mu je postala druga domovina. Komšije je na prečac osvojio neposrednošću, prepoznatljivim pozdravljanjem "hola" i poljupcima u oba obraza već posle prvog susreta (simpatičan španski običaj). Nije se libio razgovora i kada je tek počinjao da uči srpski.

U međuvremenu porodica Domingez se proširila za još jednog člana. Na opšte zadovoljstvo Vuka rodio mu se brat Leo Inti. Njihova majka Rada aktivan je pobornik majčinog mleka i dojenja.

Ova vesela porodica, ma gde bila upija današnji trenutak punim srcem, jer sutra je već budućnost koja nosi nove izazove, lepote i aktivnosti u kojima treba ili uživati ili ih rešavati. Plemenitost i prirodan pristup životu čini ove ljude jednostavnim i srećnim, što ispunjava njihov život i pravo je zadovoljstvo svaka komunikacija s njima.